

C SURGÓ ÉS V IDEKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap — Megjelenik minden vasárnap

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre: 4 frt (8 kor.) Félévre: 2 frt (4 kor.)
 Negyedévre: 1 frt (2 kor.)
 Egyes szám ára: 10 kr. (20 fill.)

Szerkesztő:
Dr. Nagy Sándor ügyvéd.
 Szerkesztőség: Csurgó, Széchenyi-tér,
 Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓHIVATAL:
 Vágó Gyula könyvnyomdája,
 hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők.
 Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Munkás-előadások.

Mint nyárejen az elborult égen végig cikáznak a dúló viharok vilámos előhírnökei: a magyar közélet égen is jelentkezni kezdenek a terhes felhők, jelentkezni a viharok hírnökei. Sok ember azt hiszi, hogy a szocializmus csak oly maszlag, melybe a magyar nép beleharapni nem fog. Sokan azt hiszik, hogy a szocializmust voltaképpen üveg-házilag, a budapesti sajtó csinálja, a mely a mezei munkás világ fennállása óta való elégedetlensége miatt nemzetközi szocializmus. Pedig kénytelenek vagyunk elismerni, hogy a vihart jelző villámok — igen is mutatkoznak, előbb Békésben, majd Csongrádban, most a szabad hajduk között, majd a dús gazdag Bánságban, legutóbb Tolnában szocialis tünetek merültek föl. A kétségbejött tájékoztatlanságban kérdezzük, hogy ki részén áll az igazság, a kik ijesztegetnek, vagy a kik semmibe se veszik a jelentkező veszedelmet? Egyik részén sincs. Magyarország a szellemi epidémiának e veszedelmét elfogja kerülni, ha az emberszerető, humanus társadalom összefog. A templom és iskola fontosságát hangsúlyozzuk, melyek nem lesznek kicsiny eszközök, mert nálunk

a társadalmat viharokkal fenyegető helyzet nem lesz.

Ámde ebben a jól eső föltevésben aztán nem nyugszunk meg. Igenis valljuk azt, hogy miként a filloxa láthatatlanul, de folytonosan terjed, egyre nagyobb mértékben veszi hatalmába nálunk is az embereket. És miért? Nem valami rettenetes, igaz szocialis okokért, hanem nagy részben azért, hogy a kezi munkásnak az ő pihenése idejéért, vagy érdekeiért. Hála a gondviselésnek, az iparos és munkás osztály józanságának nálunk ugyan még csirája sincs a bajnak. De már közeledik hozzánk a veszély. A szomszédos Tolna megyében már folynak az izgatások, tornyosulnak a vészt hozó fellegek, melyeknek villámai hozzánk is elfognak jutni, ha idejekorán nem gondoskodunk preventív eszközökről, melyek a veszedelmes villámokat elhárítani hivatják. Ennek csak egy módja van. Jó előre gondoskodni kell, hogy azon egészséges szellem, mely megyénkben az iparos és munkás osztályt jellemzi, ápoltsáék és növeltessék. E czélből kívánatos, hogy a megyében és városokban a közművelődés emberei indítsanak akeziót a munkás-előadások érdekében. Szerintünk ez a legfontosabb eszköz a társadalmi s szellemi ellenté-

tek békés kiegyenlítésére. Ma idősebb mint bármikor hangsúlyozni, hogy megyénkben is a közélet vezérembereinek, a honoratióroknak: ügyvédek, orvosok, lelkészek, tanárok és tanítóknak össze kell folyni, öntudatos akeziót kell kezdeni, hogy minden vásár- és ünnepnapon a kézimunkás és földmives gondosan előkészített, vonzó, népies nyelven irt, vagy előadott szellemi táplálékot nyerjen, hogy apránként kedvelje meg a nemesebb szórakozásokat, terjedjen figyelme a munka becsére, a szorgalom és ész hatalmára, a különböző ismeretágok mezejére, hogy tisztuljon felfogása, oszoljék balvéleménye és tanulja meg a társadalomban a munka becsét.

Csodálatos, mi nekünk nép-irodalmunk nincs. Az állam a jó könyvek kiadását beszüntette — mert mennyi szatira van benne — nem tudott konkurálni a ponyva irodalmával. Jókaival élén a legillusztrisabb nevek áltak össze, hogy a népnél megszerettetik az erkölcsös magyar irodalmi munkát, mindhiába. Jókai és nagynevű társai lennének ennek okozói? Aligha! oka a terjesztés módja; a vásári ponyva selejtes, férezmunkait és erkölcstelenségét szintén csak ponyván lehet ellensúlyozni. Ez az oka, hogy a Szt.-István-

T á r c z a.

Szerelem és hazaszeretet.

— történelmi novella. —
 A „Csurgó és Vidéke” számára írta:
Beke József
 ev. reform. segédlelkész.
 (Folytatás.)

A bécsi kormány kinevezte őt Trenčsén-, Turóc- és Árvármegyék teljhatalmu császári katonai kormánybiztosává, megbízván őtet egyszersmind a felsőmagyarországi tót felkelés szervezésével és a felkelők fegyverrel ellátásával.

Récei Gyula magánkívül volt örömben: tehát mehet vissza hazájába és épen szülötte földre, mint magas rangú, fényes állású hivatalnok! Sietve tette meg uti keszuleit, miközben szászor is összeesőkolta azt a drága imakönyvet és azt a három virágot s ezek pedig mintha csak ezt sosogták volna fülebe: siess! . . . otthon várnak! . . . házadnak szüksége van reád! . . .

III. A dicsőség napjai.

„Szép csillag a honszeretet! . . . Gyönyörűségesen ragyog!” . . . Nézzetek az égre: csak gyéren tündökölnék ott a csillagok s

ezek közül is csupán csak három ragyog tündöklő fényvel.

Az egyik, a mely ott áll legmagasabban már századok óta s melynek fényét sohasem árnyekolja be egy parányi felleg sem: a „hazaszeretet csillaga.”

A másik, a mely ott áll tőle jobbra, mint menyasszony völegénye mellett, még csak most jött el a márcziusi napokban: ez a „szabadság csillaga.”

Ez a két csillag ott ragyog most a büszke főúr fényes palotájában, ott a szegény pár egyszerű kunyhójában s ott a puszták fia lombkoszoruzta hajléka felett.

És még egy harmadik is volt. Ez is csak most jött fel az égre a márcziusi napokban nyugat felől. Hosszu sepróalaku farka messze uszott utána a levegő égen. Ennek a feljötté már felelemmel tölté el a szegény nép babonás szívét, mert az üstököszt rendszeren így szokták nevezni: „vészek csillaga.”

Ilyen volt az ég panorámája 1849. tavaszán.

A nemzet örült s magasan lobogtatta győzelmi lobogóját. Az a csodálatos ifju seereg, mely nem tudni, hogyan tamadt, valóban csodákat mívelt s büszkén irhatta már fel zászlajára a hatvani, szolnoki, bicskei, isaszegi, váci, nagysallói s komáromi győzelmes napokat.

A nép azt hitte, hogy a vérontásnak immáron vége és következni fog egy szebb

idő: a népek szabadságának boldog korszaka!

De nem úgy lett! . . .

Oh! de nem lebbentsük most fel azt a fátyolt, mely oly setét képet takar! Hiszen ha szabadságunk s érte vívott harezunk tragoediájának utolsó felvonására visszagondolunk: mindnyájunk ajkáról szomorun lebben el a szó: „Világos!”

Édes-bús visszaemlékezésül csak ennyit . . . csak ennyit! . . .

Szép idők, diadalmas napok: a dicsőség napjai voltak azok! . . .

IV. Egy rendelet hatása.

Tiszteletes Tarnai Sándor uram honfui aggodalmak közt számlálja napjait a bázsonyi csendes paróchián. Két fia a csatatéren küzd a szabadságért: a faluból az ifjak és férfiak mind-mind utrakeltek a híres turóczi zászlóaljjal s ki tudja, hányan jönnek majd közülök vissza! . . .

A hetven éves öregnek most egyetlen boldogsága s öröme viruló szépségű leánya: Gizella, ki oly gyöngéd figyelemmel veszi őt körül. Naponta templomba mennek s imádkoznak a hazáért és a távollevő kedvesekért. Egyebiránt most általános az öröm a kis falu honn maradt lakossága körében, mert az utóbbi napokban mindenfelől győzelmes hírek érkeztek a csaták mezejéről.

A jó hírek közé im egyszerre mint a villám csap be egy rendelet a bécsi kor-

társulat jó könyvei sem terjedhetnek úgy el, a mint azt igényelhetnék. Pedig a munkás felolvasások mellett szükséges az olcsó könyv is. A könyvkeresés azonban nem rajtunk múlik, ellenben a munkás-előadások megkezdését társadalmunk bármikor megkezdheti. Pedig a hol a munkás-előadásokat szakavatott férfiak vezetik, ott a jó hatás szemlátomást mutatkozik. Társadalmi, erkölcsi, sőt politikai hiányokat áthidal, többet tett mint száz kötelező munkaszünet s czíra szavu predikáció. Benne megszűnik az elégedetlenség, a hangos szavu, felelmes fenyegetőzések hátrább vonulnak.

Tehát rajta! Ne engedjük el veszni az időt. A veszély bennünket is fenyeget, ha valahol, nálunk lehet az eszmét könnyen megvalósítani s megkedveltetni. Elsősorban is az ipáros fiatalság és az ipartestületek vegyék föl eszménk fonatát, vonják bele a szükséges tényezőket: szép dolgot művelnek, mely elsősorban az ő feladatuk és ha elmulasztják, félreismerik kötelességüket.

Bodola László ur a helybeli ref. főgimnázium tanára, az „iskolai Szemle” legutóbbi számában, „Főgimnáziumi építkezés” és a „Képviselő-testület memoranduma” czime alatt, egyszerre 2 cikkben utazik egyszerre a memorandum szerzőjének, másrészt a képviselő-testület, a küldöttsegnek és szonokának. Valóban dicséretre méltó munkát végzett Bodola ur. Azt tudtam, hogy buzgó, lelkes, meretes tanára főgimnáziumunknak, kitűnő majális rendező és jégpálya fabricans satb., azt azonban, hogy egy ádátlan ügynek szellemi vígége legyen nem teteleztem fel róla.

En nem akarom közönségünket — mely már is irtozik az építési ügy folytonos tárgyalásától, — Bodola ur kedveert untatni s türelmet igénybe venni, röviden mégis reflektálnom kell Bodola ur, valótlanságoktól hemzsego, szakasztikus és tendencziózus elnevezésére.

Czikkiró vakondok akna munkának nevezi a képviselő-testület eljárását, mely egy szigoruan zár alatt tartott memorandumban csucosodott ki, — azt mondja, hogy nekem Körmeny urnak adott választásban serteni látszó kifejezésekre volt

szükségem, hogy a nehezen támasztott városi igazlat ebből lehessen tartani, azt mondja, hogy a küldöttség a miniszterhez a 90,000 forint ment el megköszönni, stb. stb.

Hat tisztelt tanár ur, ha — mint a város képviselő-testületének egy igénytelen tagja szabad beszélnem, annak nevében vissza kell utasítani az Ön megjegyzéseit. Mi nem vegzünk akna munkát, sőt ellenkezőleg. A képviselő-testület nyílt ülésében hozza határozatait, melyeket minden izgatás nélkül egyhangulag nyilvánított, jegyzőkönyvbe foglalt, nyílt helyen közölt s végre egy memorandum alakjában „csucosított” ki. A képviselő-testületet nem kellett izgatni s az igazlatokat szítani, az a maga „rövid” eszével feltudta fogni a helyzetet s érdekeinek megóvásaért volt bátorsága nyíltan tellepni.

Az sem áll, hogy a memorandum két-tós szoros zár alá rejtetett. Ugyan mondja meg tanár ur, hogy juthatott ön oly vert-hem kuleshoz, melylyel a szoros zárat felnyitotta s a memorandumot szórul-szóra recztálta?

Talán csak nem...
A képviselő-testület megbízásából én és társam nem a 90,000 forint megköszönni utaztunk fel. Ez nem tartozik hozzánk, azt hisszük az udvarias egyházmegye ezt már megeselekedte. A mi küldetésünk csak abból állott, hogy a minisztert érdekeinek megóvása céljából arra kerjük, hogy egy miniszteri kiküldöttel a helyi viszonyokat megvizsgáltatva, az egyházmegye autonómiájának serelme nélkül s a tanügyi szempontok érintetlen hagyása mellett, ha talál módot, hasson oda, hogy a város érdeke megóvassék.

Azon erveire, hogy az épületet a Nagyváthy, Fekete és Borsos-fele telekre emelni nem lehet, s hogy az épület tanügyi szempontokból csak az ig. tanács által kijelölt helyen emelhető, igen sokat tudnék mondani, de ezuttal mellőzöm, mert kis lapom kerete és olvasói türelme nem engedik meg, hogy hasabszámra foglaljakozzam az Ön könnyen megdönthető erveivel.

Csak egyet. Ön mint a mathesis és fizika professora igen jól tudja, hogy a számokkal, a természeti erővel és kis jó-akarattal, ha nem is mindent, de esodálatra méltó nagy es sok dolgot lehet produkálni, sőt „pénzt” is lehet csinálni. Ha Ön kölcsön ad tudományából egy kis részt s kölcsön ker egy kis addig jóakarattal azok számára, kik az építést intezik, legyen róla meggyőződve, felelül a főgimnázium magán a Nagyváthy-fele telken is igen szepen, sőt azt is elhíheti, hogy sokkal szebben fog ott

kinézni, mint kint a mezón 4 hold oly területen, melyet előlról a Kalocsay-fele rozoga ház fog takarni, köröskörül pedig 10 hold park, azaz parda a tanár ur szerint is 300 frtnyi haszonberert bérbe adando, kukorica és krumpli föld fog környezni.

Dr. Nagy Sándor.

H i r e k.

Reiszig főispán bevonulása Szombathelyre. Reiszig Ele vas megyei főispán, április 18-án vonult be a megye székhelyére nagyobb óvácziók közt. A pályaudvaron nagy közönség elen Károlyi Antal dr. alispán üdvözölte Reisziget, s ki visszatért szülőmegyéjébe, melyet évtizedeken át odaadó munkassággal szolgált. Reiszig valszában kiemelte, hogy örömmel tér vissza a megyébe es szerencsesnek nevezi a napot, mely ismet lehetővé tette, hogy Vasvármegyének szolgálhasson. Ezután a főispán hosszú kocsisortól kísérvé bevonult a föllobogozott városba. A Gyöngyös hídjánál föllállított diadalkapu előtt Török Sándor polgármester üdvözölte az érkezot, a kit, mint mondotta, az ósregi Sabaria megszokott egészen magának tekinteni. Reiszig biztosította a polgármestert, hogy szivesen jött vissza abba a városba, a hol megalapította családi boldogságát s osztályreszeül amnyi kitüntetés jutott. A vármegyeház előtt a főispant a megyei tisztikar fogadta es ennek nevében a főjegyző üdvözölte. Reiszig valszában megemlekezett a tisztikarral együtt töltött időről es biztosította, hogy mindig figyelemmel kíséri tevékenységét s gondja lesz jogos igényeire. Az ünnepélyes beigtatás 19-en ment vegbe a megyeház dísztermében.

Tóth Lajos zongora-művész a „Nappal es Ejjel” című ballett genialis szerzője néhány napig Csurgón szülővárosában időzött. A fiatal művész, buzdítva első nagyobb műveinek sikerétől, már is egy nagyobb művön dolgozik. Az új bellett, — melyből igen sok részletet volt alkalmunk hallani, csaknem teljesen magyaros motívumokból van construalva s a millenniumra van szanya. Hisszük, hogy Tóth Lajos földünk újabb zenei terméke hasonló, sőt még nagyobb sikert fog elérni, mint az első kísérlet.

Biroságunk ügyforgalma az 1895. év első negyedében következő volt. Janár 1-től április 1-ig beérkezett: polgári ügy 1331 drb. Ebből sommás per 156 drb., büntető 865 drb., telekkönyvi 890 drb., Elnöki 175 drb., fizetési meghagyás 176 drb.

mánytól, melyben tudtára adatik a megye lakosságának, hogy pár nap múlva Récei Gyula, mint esászari teljhatalmu katonai kormánybiztos meg fog jelenni a megyében es az ő rendeleteinek a lakosság föfelövetés es jószágvesztés terbe alatt mindenben engedelmeskedni tartozik.

A tiszteletes ur szeméi könnybe labadtak s Gizella areza fehér lett, mint a márvány; talán egy csatavesztés híre sem gyakorolhatott volna lesújtóbb meglepetést reájuk. Az az ifju, kit mindketten szerettek, kitől csak jót, szépet vártak es reméltek, most egyszerre hazájának szabadsága ellen emeli fel kezét. . . .

— En neveltem! . . . én tanítottam! . . . es rossz utra tévedt! . . . — sóhajtá a tiszteletes. —

— Meghalt! . . . rám nézve örökre meghalt! . . . — teszi hozzázokogva Gizella. És a leány gyászruhát öltött s aztán kiment oda az örökzöld fenyőfákhoz es ott siratgatta, ott temetette naponta legujabb halottját: szívének legelső, legtisztább szerelmét.

V. Eljegyzés temetéssel.

Barzsony vidéken e napokban épen egy új honvédzászlóalj toborzásával foglalkozott egy fiatal honvéd-örnagy. Az ifju Gózon Denes volt, a ki mint barzsonyi iskolatanító csapott fel honvédek, mindjárt a szabadságharc elején es együtt ment el

a két Tarnai testvérrel; hogy a csaták mezején mily hősileg viselte magát; annak elég bizonyítéka az örnagyi rang.

Gózon mióta a toborzással volt elfoglalva, ugyszólván mindennapos látogató volt a tiszteletes ur házában, melyhez meg tanító korában is a legszívelesebb viszony kötötte es az egész papi családnak, mint ugyanezen község szülöttje már gyermekkorától fogva jó ismerőse s tisztelője volt.

A toborzás be volt fejezve; a zászlóalj keszen volt, hogy induljon le az alföldre es onnet Erdélybe Bem hadseregehez. Gózon az utolsó napok egyikén, — az indulás előtt — szoktalan izgatottsággal sietett Tarnai tiszteletes uram házához, hol most is, mint mindig, igen szívelyosen fogadták.

A kölcsönös üdvözlések után az örnagy némi zavarral fordul Gizellához:

— Édes Gizella kisasszony! Idáig elhoztam valamit mélyen bezárva szívémben, de tovább vinni már nem tudom es nem is akarom! . . . En önt szívémben mélyből szeretem! . . . Lehet, hogy most távozom örökre! . . . de lehet, hogy ismet visszatérhetek önökhöz. . . . Oh! szóljon: ez utóbbi esetben méltónak tart-e kezére . . . s méltónak tart-e szerelmére! . . .

Gizella nyájasan nyújtja kezét az örnagnak s azután határozottan felel:

— Igen! . . . egy derék hazafi mindig méltó egy honleány kezére es szerelmére!

A tiszteletes ur erre meghatottan öleli keblére leányát es ömerzetesen sugja fölébe: — Te az én leányom vagy!

Gizella szeméből pedig egy könyesepp gördül alá; ez a könyesepp már a halottat illeti; hiszen ő most temeti végkép szívének első tisztá szerelmét. . . .

Récei Gyula pedig már csak pár mért-földnyire jár Barzsonytól, keblén az imakönyvvel s benne a három virággal; siet nagyon; minél közelebb jön; annál lázasabban siet, csakhogy minél előbb keblére zárhassa legfeltebbe kincsét: szép menyasszonyát. Szegény ifju! még csak nem is sejtí, hogy ő a szép Gizella szívében most már csak megvettetés tárgya s hogy ő Gizellára meghalt . . . s el van temetve! . . .

VI. A viszontlátás.

Szép májusi reggel van. A felkelő napnak arany sugarai csillogva verődnek át a barzsonyi temető-utat szegélyező platánok sűrű lombján s haragosan vetődnek vissza a esörgő völgyi patak fodros hullámaintól. A bokor alj n kicsiny fálemüle csatolja reggeli énekét. Madarak az ágon s a virágon mehek; itt lenn zsege-zsongás s felül cseng az ének. . . .

A temetői uton egy ifju es egy leány halad.

(Folyt. köv.)

— **A somogy megyei evang. egyház** lelkesíti kora április 17-én Nagy-Kanisán papi gyónással egybekötött értekezletet tartott, melyen a körnek összes tagjai egynek kivételével megjelentek. Az értekezleten Németh Pál egyházmegyei esperes, a kör elnöke elnököl, ki az értekezlet folyama alatt „Pénz és jellem” cím alatt igen érdekesítő, tartalmdús felolvasást tartott, melyben meggyőzően adta elő, hogy „a pénz jellem nélkül nem boldogít.” A jelenlevők a tudós felolvasót érdemileg lelkesen megélték a szép munkáért. — A papi gyónás után az értekezleten résztvevők kedélyes közébédre gyülekeztek a Korona szálloda éttermébe.

— **A főgimnázium építkezési ügyében,** a főgimnázium igazgató-tanácsának néhány tagja április 19-én Budapestre utazott, hogy a város küldöttségével szemben, a miniszternél állást foglaljon. A mint tudjuk, ez ügyben legközelebb valószínűleg Klamarik miniszteri tanácsos fog városunkba leutazni s a helyszíni vizsgálatot megélti.

— **Postahivatal leendő helyisége.** A város képviselőtestületének kiküldött bizottsága április 19-én tartott ülésen azon határozatot hozta, miszerint a „Korona” vendéglő kertjének egy részét, beegészítve az ennek háta mögött fekvő s Janker Gusztáv ügyvéd tulajdonát képező egyesítendő telket ajánlja a képviselőtestületnek posta- és távirdeépület czéljára. Balogh Antal postamester hajlandó ugy Janker Gusztávtól, valamint a városától a jelzett telek-részeket méltányos áron megvásárolni s egy díszes házat építeni. Ha a terv valósul, kettős czel lesz elérve, a postahivatal éppen a város közepén lesz s e mellett a György-ter nyugoti teljesen üres részén egy szép épület fogja díszíteni a teret.

— **A képezde sorsa.** A vall. és közokt. miniszter e napokban tudatta Somogy megye tanfelügyelőjével, hogy szükségesnek tartja a csurgói képezdénél az internatus (bentlakás) elrendelését s utasítja a tanfelügyelőt, hogy az iránt magát egyrészt Csurgó nagyközséggel másrészt Somogy megye közönségével a költségek fedezése ügyében értekezésbe tegye. Megjegyezzük, hogy az internatuson kívül téli tornahelyiségről is van szó, maga az internatus pedig a növendékek hálóterméin kívül magában involválja az összes köztartási helyiségeket, igazgatói segédtanári stb lakásokat.

— **Városi közgyűlés** lett volna április 17-én, mely azonban a képviselők meg nem jelenése miatt megtartható nem volt.

— **Husvétli országos vásár** kitünően sikerült. Ily nagy vásárra alig emlékszünk. Oriási nagy volt a kínálat s közel 1200 drb. szarvasmarha és 1000 drb. ló került eladásra, meglehetősen alacsony vetelár mellett. Az idő kedvezett, ez alkalommal a szokásos eső elmaradt.

— **Az állami anyakönyv-vezetés** életbe léptetése. A törvény szerint az állami anyakönyv-vezetés ez év deczemberében, esetleg előbb is életbe fog lépni. Járásunkban szinten megállapították az anyakönyv-vezetési helyek és pedig oly képen, hogy az egyes körjegyzőségek székhelyen. Csurgó, Alsók. Berzence, Jháros-Berény, Miháld, Gyékényes, Porrog, Szt. Miklós, Zakány, a körjegyzők lesznek az anyakönyv-vezetők. Oly községek, melyek a körjegyzőség székhelyétől távolabb esnek, csoportosítottak s részükre alkalmas egynek alkalmaszatnak anyakönyv-vezetőkül.

— **Következő levelet vettük:** *Tekintetes Szerkesztő Ur!* Beccses lapjának legközelebbi számában dr. Ehy Kálmán főgimn. orvos ur azon kijelentést tette, hogy a főgimn. ifjuságának ápr. 3-7-ig tartó tanulmányútján dr. Kovács Henrich orvos ur főgimn. orvos-helyettesként az ő tudta- és beleegyezése nélkül utazott. Kötelességemnek tartom kijelenteni, hogy dr. Kovács Henrich urat, minthogy a főgimn. orvos ur nem jöhetett el, erre én kertem fel s neki azon figyelemert, mit az ifjak iránt tanúsított szívelyes köszönetemet nyilvánítottam.

Dr. Vida Károly
főgimn. igazgató, mint
a tanulmányút vezetője.

— **Római sir.** Zala-Szent-Gróthon földmunkálatok közben római sirra bukkantak. A sirban esontokat, régi pénzeket és ékszereket találtak. A leletről az ottani hatóság értesítette a Nemzeti Muzeumot. Szalay Imre a Nemzeti Muzeum igazgatója, dr. Posta Bela, muzeumi őrt küldte ki a helyszínére.

— **Régiségek a honfoglalás idejéből.** A csornai premontrai rend birtokán a múlt évben egy temetőt találtak, amely a belőle kiasott régiségek után itélve a tizedik század elejétől való. Az egyik sirban Zsolt fejedelem korabeli előkelő magyar lovas vitéz maradványaira találtak s mely mellett apró ezüst pénzeket leltek. Ezek mind Berengár és Kisdéd Lajos 10-ik századbeli fejedelmek arczképét viselik. A löszerszám római jellegzetű, aranyozott ezüst díszítései szintén fennmaradtak. A lónak már csak patáit és koponyá csonjtját találták meg. A leletek ránk nézve annál nagyobb becsek, mert abból a korból eddig vajmi kevés régiségünk van. Az ásatásokat, melyeket az ősszel a kedvezőtlen időjárás miatt félbeszakították, most Bella Lajos tanár vezetése alatt újból folytatják. Bella tanár már el is utazott Csornára.

— **A baresi járásbíróság.** A baresi járásbíróság ügyével foglalkozik a „Somogy” 14-ik számának egy cikkje, melyben alaposan kiván fejte azon nézet, hogy nem a járási székhely kedviért van a járás, hanem fordítva, mely elvből kifolyólag ellenzi a járási székhelynek Barscon való felállítását, a „Somogy” azt hiszi, hogy a miniszteriumban is ezen véleményen lesznek s ha Somogy megye csakugyan kapna még egy bíróságot, azt olyan helyen fogják elhelyezni, mely jobban központ leendő mint Bares.

— **A kaninchenek pusztításai** miatt általános a panasz. A csurgói földtulajdonosok és szőlőgazdák a kártékony Lapein pusztítását megsokálva a miniszternél keresnek orvoslást, s ki Egerváry vadászati felügyelőt küldte ki Csurgóra a pusztítás mérvének megállapítása czéljából. Az idei kemény tél folytán a Lapeinek a szőlőhegyen lévő présházak alját furtak át s a présház belsejében kerestek menhelyet s a szőlőföld talajában nagy károkat ejtettek. A miniszteri kiküldött jelentésére meg ez ideig eredményes intézkedés nem történt.

— **Bedölt kut.** A Kossuth-utcában lévő keresek közkut április 19-én bedölt s teljesen használhatatlanná vált. A kut körül mintegy 2 öl szélességben összeomlott föld a kutat egészen betemette.

— **Pfosfort ivott.** Szényeri Jánosné szerelme-féltés miatt megakartta magát mérgezni. Valami vén asszony elhitette vele, hogy féje régi szeretőjéhez pártolt, e feletti bánatában gyufaoldattal akart véget vetni gyönyörtelen életének. A mérég azonban nem hatott s így kilátás van rá, hogy a feltekenység ördöge tovább is tölözni fogja.

— **Földrengés.** A lapokban felemlített földrengés Csurgót is érintette. 14-én éjjel 11 óra 18 perczkor volt érezhető az első lökés, mely délnyugotról észak-keleti irányban mozgott. Az első lökés után, mely meglehetősen erős volt s mintegy 10 centiméter hosszúságban mozgott, hullámos rázkódás állott be, melyet egy másik, de jóval kisebb lökés követett. A földrengés nálunk semmi kárt nem okozott, legfeljebb egy kis ijedelmet idézett elő azoknál, a kiknek nem volt alkalmuk ily különös érzést tapasztalni. A lakosság legnagyobb része tudomással sem birt az almot sem háborító földmorgásról. Legutóbb, a zágrábi nagy földrengéskor 1881-ben volt nálunk is nagyobb rázkódás, mely néhány épületet közte a ref. templomot is megrongálta.

— **Jótekonyczélú előadás.** A jótekonyság gyakorlására alakult „Kaposvári Dalkör” 1895. április 20-án a Korona vendéglő nagytermében Kerszt Frigyes karnagy vezetése alatt hangversenyt rendezett követező műsorral: 1. „Ünnepi induló” Jaksch 1-től. Előadták zongorán: Müller Nándor és Kerszt Frigyes urak. 2. „Kurucz tábori dal” (1672) Káldi Gyulától, énekelte a kaposvári dalkör. 3. „Aria” Mozart „Varázis füvelájából”, énekelte Révi Aurelia urhölgy. 4. „Kurucz dal” (1704) Káldi Gyulától, énekelte

a kaposvári dalkör. 5. „Magyar népdalok”, ezimbalmon előadta Szilárdffy Elvira urhölgy. 6. „Gunydal” (II-ik József idejéből) énekelte a kaposvári dalkör. 7. „Magyar műdal” Zimay L.-tól. énekelte Révi Auérila urhölgy. 8. „Barcalora” Gaál 1-től, énekelte a kaposvári dalkör. 9. „Magyar nóták”, zongorán előadta Pete Lajos ur. Az énekszámokat az egyet saját, Schneider-féle új hangverseny zongoráján Kerszt Frigyes kísérte. Hát a mi csurgói dalárdánkkal mi lesz? Talán csak nem kerül végleg sutba a lant?

— **Szaporodnak a nazarénusok.** A nazarénus vallás hívei mindig jobban és jobban szaporodnak Somogy megyében; a mult években Magyar- és Német-Lad községekben tértek át nazarenus vallásra tömegesen az emberek, most pedig — mint értesülünk — Kötsén akadt hívőkre s az ottani lutheranusok közül sokan térnek át az új vallásra.

C s a r n o k.

Szerencsétlen volt az óra!

Szerencsétlen volt az óra,
A melyben én születtem:
Öröm helyett a szép tavasz
Bánatot hoz énekeim.
Nem törhet már nekem öröm
Bánatomon keresztül:
Ha már élek... miért is nem
Erzésteli szív nélkül.

Tavasz virul minden örvend,
Ujra nyílik a virág,
De életem kopár marad,
Mint lombtalan! — szárazság:
Nem nyílik már nekem virág
Nem virul már a tavasz!! —
Mi nekem majd virágot hoz,
Temetőben — sir domb az. —

Rinhoffer Gizella.

Lucza széke

(vagy a cigányról boszúja.)
(Folytatás.)

— Van-e meleg ruhád?
— Hoztam magammal öreganyám számára is.

— Jól van, annak már nem kell, csak te használod fel, mert ebben a zimankos időben meg adhatod az árát. — Most ment el Pedró is öreganyádtól, vagy talán találkoztál is vele?

— Igen láttam, de ebben a ruhában nem mertem megszólítani, hátha ártottam volna magának vele szép kisasszony.

— Te kis libácska te, dehogy is ártottál volna vele, hiszen a kertek alatt nem jár ilyenkor senki.

De én sokszor láttam a kisbíró urat ott ácsorogni a temető sarka felé, valahányszor öreganyámtól haza felé mentem — az nem törheti jóban a fejét! — Istenem hátha ki eszelte, hogy öreganyám ma szólni akar szorong Viala, a bámuló Lucza előtt.

— Hogyan, azt mondog a kisbíró ott ácsorog, ott ólálkodik a temetők őrl? No majd lesz rá gondom, hogy ez estén ellegyen foglalva. Ne félj semmit te kis boszorka, ma megmenekültök mindannyian, csak vi-gyázzatok. Ha tizenkétórát űti a toronyban itt várakozz öreganyádra, hogy kivezethesd a szabad ösvényre a temető felé az ország-utra, hol Pedró kocsival vár rátok. Én magam hozom fel börtönéből és mikor az év utolsó órája közelg apraja-nagyja az ólom öntést nezi a konyhában, — félelem nélkül kijuthattok a szabadba. A többi a ti dolgotok!

— Meg a jó istene! felel szorongva Viala.

— Most a dologra, mert itt a vacsora ideje!

Eredj vegezz öreganyáddal, de ne sokat tere-feréljete, mert az időnk ki van szabva, érted?

— Igen is értem, kezét csokolom drága kisasszony! . . .

Alig telt el jó félóra, Viala már visszatért Ciprától, kit jó meleg ruhába öltöztetett a hosszú utra. Magára nem is igen gondolt — behuzta a jegyverem összetakolt ajtaját maga után és egy sarokba kuporodott, ott leste-varta az órátest, mikor mulik már el tizenegy óra? . . .

Lucza vidám kacaj, örökös mosoly és üde nótázás mellett szolgálta ki a sok vendéget a vacsoránál és folyton mokázott jegyvesével, hogy az nem tudta mire velni Lucza jó kedvét?? De a kisbíró szíjjel tartotta Lucza mindig, nehogy elillanjon és megrontsa a jól kifőzött tervet. —

— No kisbíró ma estére magára bizom a bor kezelést éjfélig, aztán a jegyvesem veszi át a pinczérkedést, csak aztán meg ne ártson az-egy utolsó napján a szőlő nedv, mert az új évet tiszta fejjel kell ám köszönteni, különben elmarad a jutalom!

Aztán nem ügyelve többé a hajlongó kisbíróra Gyurához fordult, vállára tette kezét, hamis kis mosolylyal kacintva rája kérdé: ugye Gyurám éjfélután te lesz apám pinczemestere? Majd én is segítkezem a borhordásnál? E közben oly közel hajolt az ifjuhoz, hogy forró lehelete megcsapta annak arcát, piros ajka oly csábítóan kinalta a csókot jegyvesének; szemében egész lelke egy keresi olvadt. . . . Ki tudott volna ellent állni annyi csábnak?

— Amint kívánod Lucza úgy lesz feled Gyura . . . es fél karral magához ölelé a leány karcsu derekát és a piczi sóvár ajkakat lezárta egy hosszú csókkal. . . De gondolata a másik, — a távol levő alakját kereste, ajka annak küldte a csókot, vére azért lángolt, egett. Oh az fekete szemű cigányleány milyen poklot tartogat az én számomra; érzem, hogy elkárhozom még érte, de nem tudom kiverni a fejből! Meg vagyok babonázva. Az nem itatott bájtalt velem, mégis rabjává tett, az szemében hordja az igézetet!!!

(Folyt köv.)

Szaák Luiza.

Szerkesztői üzenetek.

— Sz. Zs. Kár volt a husvétí vásárt lóvásárlásra felhasználni. A sárga csikó nem éri meg az árt, igen görhes és lassan mozog. Ha betyárnak akar minden áron beállítani, ajánljuk, hogy inkább fegyveres csavargónak csapjon fel, a hinta jobban megvédi az üldözők elől, mint az abrakolatlan Pegazus.

Értesitem a n. é. közönséget, hogy április 24-én üzlet-helyiségemet tek. dr. Mayerhofer Lajos orvos ur házába (a „Korona“ vendéglő mellett) helyezem át. Tisztelettel Vágó Gyula.

Értesitem a n. é. közönséget, hogy lakatos műhelyemet április 24-én tek. Kohnlechner Frigyes ur házába teszem át. Tisztelettel Vágó Lajos lakatos mester.

Kiadó laptulajdonos
Vágó Gyula.

ELADÓ HÁZ.

Kollarics Rozália tulajdonát képező s Zsdalán levő **há z** szabad kézből **e l a d ó.**

A lakház áll 3 szoba, 1 konyha, 1 pincze, 1 istálló s 1 pajtából, 1 1/2 hold belsősgből. — Az épület 18-ól hosszú a község közepén. A lakhely igen alkalmas **korcsmának**, vagy **boltnak**. Vételár **2300 frt.** készpénz fizetés mellett.

Bővebb felvilágosítást ad, **Kollarics Rozália** Zsdála.

A ház legkésőbb május 20-ig eladó.
109 1-1

Értesítés!

Értesitem a n. é. közönséget, hogy

HENTES ÜZLETEMET

április hó 24-én tek. Kochlechner Frigyes ur házába,

az ugynevezett vasuti vendéglőbe helyezem át, mely bor és sör méréssel lesz összekötve.

Továbbra is kérem a n. é. közönség becses pártfogását

tisztelettel
HOVÁTH JÓZSEF
hentes mester.

110 1-1

ELSŐ TOKAJI COGNAC-GYÁR,

mely csak Tokajban létezik, állami kedvezményvel kitüntetve.

A magy. kir. kereskedelmi miniszterium felügyelete alatt.

Arany érmek: Paris, Bordeaux, Brüssel, Hága, London, Berlin, Chicágó.

1894. Bécsi nemzetközi kiállításon

diazoklevél, mint legnagyobb kitüntetée.

Óvakodjunk értéktelen utánzásoktól.

Valódi tokaji Cognac Tokajból.

Csakis ezen

Tokaj város

ezimerével

valódi borkivonat

Főraktár: Plachner Manó gyógyszerész urnál,
továbbá kapható: KASZTL BERTALAN urnál,
AIGNER GEZANE
SCHWARCZ R.

és minden jobb fűszer és csemege kereskedésben.

96. 10-10

Butor eladás!

Van szerencsém a n. é. közönséget, értesíteni, hogy

butor raktáromat

teljesen újra berendeztem, s előnyös összeköttetésemnél fogva részletfizetésre bármily mennyiségű butort adok.

Kárpitos műhelyemben pedig bármilyen javítást **jutányosan készítek** kész kárpitos butorok a legolcsóbban kaphatók.

Szentandrás **Harczi kanárik**

fuvola utánzat hangal **8 frtől feljebb**, énekes kanárik **4 frtől feljebb** kaphatók esetleg megrendelhetők.

Tisztelettel
Laszka József
kárpitos.

Részletfizetésre!

Kibázasítási teljes butorok berendezése!

A legolcsóbb árak!